

Zacharjáš

¹ Měsíce osmého, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, řkoucí: ² Rozhněval se Hospodin na otce vaše velice. ³ Protož rci těmto: Takto praví Hospodin zástupů: Navratte se ke mně, praví Hospodin zástupů, a navrátím se k vám, praví Hospodin zástupů. ⁴ Nebudte jako otcové vaši, na něž volávali proroci onino předešlí, říkajíce: Takto praví Hospodin zástupů: Navratte se nyní od cest svých zlých, i od skutků vašich zlých, ale neuposlechli, ani pozorovali mne, praví Hospodin. ⁵ Otcové vaši kde jsou? A proroci ti zdali na věky živi jsou? ⁶ Ale však slova má a soudové moji, kteréž jsem přikázal služebníkům svým prorokům, zdali nepostihli otců vašich? tak že obrátivše se, řekli: Jakž uložil Hospodin zástupů učiniti nám podlé cest našich, a podlé skutků našich, tak učinil nám. ⁷ Dne čtyřmecítmého, jedenáctého měsíce, kterýž jest měsíc Šebat, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, řkoucí: ⁸ Viděl jsem v noci, a aj, muž sedí na koni ryzím, kterýž stál mezi myrtovím, kteréž bylo v dolině, za ním pak koně ryzí, strakaté a bílé. ⁹ I řekl jsem: Kdo jsou tito, Pane můj? Řekl mi anděl ten, kterýž mluvil

se mnou: Já ukáži tobě, kdo jsou tito. ¹⁰ Tedy odpovídaje muž ten, kterýž stál mezi myrtovím, řekl: Tito jsou, kteréž poslal Hospodin, aby zchodili zemi. ¹¹ I odpověděli andělu Hospodinovu tomu, kterýž stál mezi myrtovím, a řekli: Zchodili jsme zemi, a aj, všechna země bezpečně bydlí, a pokoje užívá. ¹² Tedy odpověděl anděl Hospodinův a řekl: Ó Hospodine zástupů, až dokudž ty se nesmiluješ nad Jeruzalémem a nad městy Judskými, na kteréž jsi hněval se již sedmdesáte let? ¹³ I odpověděl Hospodin andělu tomu, kterýž mluvil se mnou, slovy dobrými, slovy potěšitelnými. ¹⁴ Tedy řekl mi anděl, kterýž mluvil ke mně: Volej a rci: Takto praví Hospodin zástupů: Horlím pro Jeruzalém a Sion horlením velikým. ¹⁵ A hněvám se náramně na ty národy, kteříž mají pokoj; nebo když jsem já se málo rozhněval, oni pomáhali k zlému. ¹⁶ Protož takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Jeruzalému milosrdenstvím, dům můj staven bude v něm, praví Hospodin zástupů, a pravidlo vztaženo bude na Jeruzalém. ¹⁷ Ještě volej a rci: Takto praví Hospodin zástupů: Ještěť se rozsadí města má pro hojnost dobrého; neboť utěší ještě Hospodin Sion, a vyvolí ještě Jeruzalém. ¹⁸ Tedy pozdvihl jsem očí svých, a uzřel jsem, a aj, čtyři rohové. ¹⁹ I řekl jsem andělu, kterýž mluvil se mnou: Co jest toto? I řekl mi: To jsou ti rohové, kteříž zmítali Judou, Izraelem a Jeruzalémem. ²⁰ Ukázal mi také Hospodin čtyři kováře. ²¹ I řekl jsem: Co jdou dělati tito? I mluvil, řka: Tito jsou rohové, kteříž zmítali Judou, tak že žádný

nemohl pozdvihnouti hlavy své. Protož přišli tito, aby je přestrašili, a srazili rohy těch národů, kteříž pozdvihli rohu proti zemi Judské, aby ní zmítali.

2

¹ Opět pozdvihl jsem oči svých, a uzřel jsem, a aj muž, v jehož ruce byla šnůra míry. ² I řekl jsem: Kam jdeš? I řekl mi: Měřiti Jeruzaléma, abych viděl, jak veliká širokost jeho, a jak veliká dlouhost jeho. ³ A aj, když anděl ten, kterýž mluvil se mnou, vycházel, jiný anděl vycházel jemu vstříc. ⁴ A řekl jemu: Běž, mluv k mládenci tomu, řka: Po všech bydliti budou Jeruzalémští, pro množství lidu a dobytka u prostřed něho. ⁵ A já budu, praví Hospodin, jeho zdí ohnivou vůkol, a slávou budu u prostřed něho. ⁶ Nuže, nuže, utectez již z země půlnoční, praví Hospodin, poněvadž se čtyř stran světa volný průchod učinil jsem vám, praví Hospodin. ⁷ Nuže, Sione, kterýž přebýváš u dcery Babylonské, vydobud se. ⁸ Nebo takto praví Hospodin zástupů: Po slávě poslal mne proti národům těm, kteříž zloupili vás; nebo kdož se dotýká vás, dotýká se zřítelnice oka mého. ⁹ Nebo aj, já zdvihnu ruku svou proti nim, a budou loupež služebníkům svým, i zvíte, že Hospodin zástupů poslal mne. ¹⁰ Prozpěvuj a vesel se, dcero Sionská; nebo aj, já přijdu a budu bydliti u prostřed tebe, praví Hospodin. ¹¹ I připojí se národové mnozí k Hospodinu v ten den, a budou mým lidem, a budu bydliti u prostřed tebe, i zviš, že Hospodin

zástupů poslal mne k tobě. ¹² Tehdy dědičně ujme Hospodin Judu, díl svůj, v zemi svaté, a vyvolí zase Jeruzalém. ¹³ Umlkniž všeliké tělo před obličejem Hospodinovým, neboť procítí z příbytku svatosti své.

3

¹ Potom mi ukázal Jozue kněze nejvyššího, stojícího před andělem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil. ² Ale Hospodin řekl satanu: Potresciž tě Hospodin, satane, potresciž tě, pravím, Hospodin, kterýž vyvoluje Jeruzalém. Zdaliž tento není jako hlavně vychvácená z ohně? ³ Jozue pak oblečen byl v roucha zmazaná, a stál před andělem. ⁴ I odpověděl a řekl těm, kteříž stáli před ním, řka: Vezměte roucho to zmazané s něho. A řekl jemu: Pohled, přenesl jsem s tebe nepravost tvou, a oblékl jsem tě v roucha proměnná. ⁵ Opět řekl: Necht' vstaví čepici pěknou na hlavu jeho. I vstavili čepici pěknou na hlavu jeho, a oblékli ho v roucha. Anděl pak Hospodinův tu stál. ⁶ A osvědčil anděl Hospodinův Jozue, řka: ⁷ Takto praví Hospodin zástupů: Jestliže po cestách mých choditi budeš, a jestliže stráž mou držeti budeš, budeš-li také souditi dům můj, a budeš-li ostříhati síni mých: dámť zajisté to, abys chodil mezi těmito přistojícími. ⁸ Slyš nyní, Jozue, kněze nejvyšší, ty i tovaryši tvoji, kteříž sedí před tebou: Ačkoli muži ti jsou za zázrak, aj, já však přivedu služebníka svého, Výstřelek. ⁹ Nebo aj, totoť jest ten kámen, kterýž kladu před

Jozue, na kámen jeden sedm očí; aj, já vyřeži na něm řezbu, praví Hospodin zástupů, a odejmu nepravost té země jednoho dne. ¹⁰ V ten den, praví Hospodin zástupů, povoláte jeden každý bližního svého pod vinný kmen a pod fík.

4

¹ Potom navrátil se anděl, kterýž mluvil se mnou, a zbudil mne jako muže, kterýž zbuzen bývá ze sna svého. ² I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím, že aj, svícen zlatý všecken, a olejní dčbán na vrchu jeho, a sedm lamp jeho na něm, a sedm nálevek k těm sedmi lampám, kteréž jsou na vrchu jeho. ³ A dvě olivy při něm, jedna po pravé straně dčbánu olejného, a druhá po levé straně jeho. ⁴ Tehdy odpověděl jsem a řekl jsem andělu tomu, kterýž mluvil ke mně, řka: Co ty věci jsou, pane můj? ⁵ A odpovídaje anděl, kterýž mluvil se mnou, řekl mi: Což nevíš, co ty věci jsou? I řekl jsem: Nevím, pane můj. ⁶ Tedy odpovídaje, mluvil ke mně, řka: Toto jest slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů. ⁷ Co jsi ty, ó horo veliká, před Zorobábelem? Rovina. Nebo doloží nejvyšší kámen s hlučným prokřikováním: Milost, milost jemu. ⁸ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ⁹ Ruce Zorobábelovy založily dům tento, a ruce jeho dokonají. I zviš, že Hospodin zástupů poslal mne k vám. ¹⁰ Nebo kdož by pohrdal dnem malých začátků, poněvadž se veselí, hledíce na

ten kámen, totiž na závaží v ruce Zorobábelově, těch sedm očí Hospodinových, procházejících všecku zemi? ¹¹ Tedy odpovídaje jemu, řekl jsem? Co ty dvě olivy po pravé straně toho svícnu, i po levé straně jeho? ¹² Opět odpovídaje jemu, řekl jsem: Co ty dvě olivky, kteréž jsou mezi dvěma trubicemi zlatými, kteréž vylévají z sebe zlato? ¹³ I mluvil ke mně, rka: Víš-liž, co ty věci jsou? I řekl jsem: Nevím, pane můj. ¹⁴ Tedy řekl: To jsou ty dvě olivy, kteréž jsou u Panovníka vsí země.

5

¹ Potom opět pozdvihna očí svých, uzřel jsem, a aj, kniha letěla. ² I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím knihu letící, jejíž dlouhost byla dvadcti loktů a šířkost desíti loktů. ³ Tedy řekl mi: Toto prokletí vyjde na šířkost vsí země. Nebo každý zloděj podlé něho jako i ona vyhlazen, a každý přísahající podlé něho jako i ona vyhlazen bude. ⁴ Vynesu je, praví Hospodin zástupů, aby došlo na dům zloděje, a na dům přísahajícího skrze jméno mé falešně; anobrž bude bydleti u prostřed domu jeho, a docela zkáží jej, i dříví jeho i kamení jeho. ⁵ Tedy vyšel anděl ten, kterýž mluvil se mnou, a řekl mi: Pozdvihni nyní očí svých a viz, co jest to, což pochází. ⁶ I řekl jsem: Co jest? Kterýž odpověděl: Toto jest efi pocházející. Řekl také: Toto jest oko její prohlédající všecku zemi. ⁷ A aj, plech tlustý olověný nesen byl, a přitom žena jedna, kteráž seděla u prostřed té efi. ⁸ I řekl: Toto jest ta

bezbožnost. I uvrhl ji do prostřed té efi, uvrhl i ten plech olovený na vrch její. ⁹ A pozdvihna očí svých, uzřel jsem, a aj, dvě ženy vycházely, majíce vítr v křídlech svých. Měly pak křídla podobná křídům čápím, a vyzdvihly tu efi mezi zemi a mezi nebe. ¹⁰ I řekl jsem andělu tomu, kterýž mluvil se mnou: Kam ony nesou tu efi? ¹¹ Kterýž řekl mi: Aby sobě vystavěla dům v zemi Sinear, kdež by utvrzena byla a postavena na podstavku svém.

6

¹ Potom opět pozdvihna očí svých, viděl jsem, a aj, čtyři vozové vycházeli z prostředku dvou hor, hory pak ty byly hory ocelivé. ² V prvním voze byli koni ryzí, a v druhém voze byli koni vraní, ³ V voze pak třetím koni bílí, a v voze čtvrtém koni strakatí a hnědí. ⁴ Tedy odpovídaje, řekl jsem andělu, kterýž mluvil se mnou: Co tyto věci, pane můj? ⁵ I odpověděl anděl ten a řekl mi: To jsou čtyři větrové nebeští, vycházející odtud, kdež stáli před Panovníkem vsí země. ⁶ Koni vraní zapřežení vycházejí do země půlnoční, a bílí vycházejí za nimi, strakatí pak vycházejí do země polední. ⁷ Hnědí také vyšedše, chtěli jíti, aby schodili zemi. Protož řekl: Jděte, schodte zemi. I schodili zemi. ⁸ A povolav mne, mluvil ke mně, řka: Aj ti, kteříž vyšli do země půlnoční, spokojili ducha mého v zemi půlnoční. ⁹ I stalo se slovo Hospodino ke mně, řkoucí: ¹⁰ Vezmi od zajatých, od Cheldaje a od Tobiáše a od Jedaiáše, (a přijdeš

ty téhož dne, a vejdeš do domu Joziáše syna Sofoniášova), kteříž jdou z Babylona, ¹¹ Vezmi, pravím, stříbro a zlato, a udělej koruny, a postav na hlavu Jozue syna Jozadakova, kněze nejvyššího. ¹² A mluvíti budeš k němu, řka: Takto praví Hospodin zástupů, řka: Aj muž, jehož jméno jest Výstřelek, kterýž z místa svého pučiti se bude, ten vystaví chrám Hospodinův. ¹³ Nebo ten má vystavěti chrám Hospodinův, a tentýž zase přinese slávu, a seděti a panovati bude na trůnu svém, a bude knězem na trůnu svém, a rada pokoje bude mezi nimi oběma. ¹⁴ Budou pak ty koruny Chelemovi, a Tobiášovi, a Jedaiášovi, a Chenovi synu Sofoniášovu na památku v chrámě Hospodinově. ¹⁵ Nebo dalecí přijdou, a budou stavěti chrám Hospodinův, i zvíte, že Hospodin zástupů poslal mne k vám. A to se stane, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu Hospodina Boha svého.

7

¹ Potom stalo se léta čtvrtého Daria krále, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, čtvrtého dne měsíce devátého, kterýž jest Kislef, ² Když poslal do domu Božího Sarezer a Regemmelech, i muži jeho, aby se kořili tváři Hospodinově, ³ A aby mluvili k kněžím, kteříž byli v domě Hospodina zástupů, i k prorokům, řkouce: Budeme-li plakati měsíce pátého, oddělujíce se, jako jsme činili již po mnoho let? ⁴ I stalo se slovo Hospodina zástupů ke mně, řkoucí: ⁵ Rci všemu lidu této země i kněžím takto: Když

jste se postívali a kvílili, pátého a sedmého měsíce, a to po sedmdesáte let, zdaliž jste se opravdu mně, mně, pravím, postili? ⁶ A když jíte aneb pijete, zdaliž ne pro sebe jíte a ne pro sebe pijete? ⁷ Zdaliž tato nejsou slova, kteráž prohlásil Hospodin skrze proroky předešlé, když ještě Jeruzalém seděl bezpečně a užíval pokoje, i města jeho vůkol něho, a lid v straně polední i na rovinách bydlil? ⁸ I stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, řkoucí: ⁹ Takto mluvíval Hospodin zástupů, řka: Soud pravý vynášejte, a milosrdenství a lítosti dokazujte jeden každý k bližnímu svému. ¹⁰ A vdovy ani sirotka, přichozího ani chudého neutiskejte, a zlého žádný bližnímu svému neobmýšlejte v srdci svém. ¹¹ Ale nechtěli pozorovati, a nastavili ramene urputného, a uši své obtížili, aby neslyšeli. ¹² A srdce své učinili kámen přetvrdý, aby neslyšeli zákona toho a slov těch, kteráž posílal Hospodin zástupů Duchem svým skrze proroky předešlé. Pročež přišel hněv veliký od Hospodina zástupů. ¹³ Nebo stalo se, že jakož volajícího neslyšeli, tak když volali, neslyšel jsem, praví Hospodin zástupů. ¹⁴ A vichřicí rozptýlil jsem je mezi všechny ty národy, kterýchž neznali, a země tato spustla po nich, tak že nebylo žádného, kdo by tudy chodil, a tak přivedli zemi žádoucí na spuštění.

8

¹ Opět stalo se slovo Hospodina zástupů, řkoucí: ² Takto praví Hospodin zástupů:

Horlil jsem pro Sion horlením velikým, nýbrž rozhněváním velikým horlil jsem pro něj. ³ Takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Sionu, a bydlím u prostřed Jeruzaléma, aby sloul Jeruzalém městem věrným, a hora Hospodina zástupů horou svatosti. ⁴ Takto praví Hospodin zástupů: Ještěť sedati budou starci i baby na ulicích Jeruzalémských, maje každý z nich hůl v ruce své pro sešlost věku. ⁵ Ulice také města plné budou pacholat a děvčat, hrajících na ulicích jeho. ⁶ Takto praví Hospodin zástupů: Zdali, že se to nepodobné zdá před očima ostatků lidu tohoto dnů těchto, také před očima máma nepodobné bude? praví Hospodin zástupů. ⁷ Takto praví Hospodin zástupů: Aj, já vysvobozuji lid svůj z země východní, a z země na západ slunce, ⁸ A přivedu je zase. I budou bydleti u prostřed Jeruzaléma, a budou lidem mým, a já budu jejich Bohem v pravdě a v spravedlnosti. ⁹ Takto praví Hospodin zástupů: Posilňtež se ruce vaše, kteříž jste slyšeli těchto dnů slova tato z úst proroků, od toho dne, v němž založen jest dům Hospodina zástupů, že má chrám dostaven býti. ¹⁰ Nebo před těmito dny práce lidská, ani práce hovádek se nenahražovala, nýbrž ani vycházejícímu ani vcházejícímu nebylo pokoje pro nepřítel, nebo já spustil jsem všechny lidi jedny s druhými. ¹¹ Nyní pak, ne jako ve dnech těch předešlých, činím ostatkům lidu tohoto, praví Hospodin zástupů. ¹² Ale rozsívání máte pokojné, vinný kmen vydává ovoce své, a země vydává úrodu

svou, nebesa také dávají rosu svou, a to všechno dávám v dědictví ostatkům lidu tohoto. ¹³ A tak stane se, že jakož jste byli zlořečením mezi pohany, ó dome Judský a dome Izraelský, tak zase vás chrániti budu, a budete požehnáním. Nebojtež se, posilňte se ruce vaše. ¹⁴ Nebo takto praví Hospodin zástupů: Jakož jsem byl myslil zle učiniti vám, když mne hněvali otcové vaši, praví Hospodin zástupů, aniž jsem litoval: ¹⁵ Tak obrátě se, myslím v těchto dnech dobře činiti Jeruzalému a domu Judskému. Nebojtež se. ¹⁶ Tyto pak věci jsou, kteréž činiti budete: Mluvte pravdu každý s bližním svým, pravý a pokojný soud vynášejte v branách svých. ¹⁷ Aniž kdo bližnímu svému zlého obmýšlej v srdci svém, též přísahy falešné nemilujte; nebo všechno to jest, čehož nenávidím, praví Hospodin. ¹⁸ I stalo se slovo Hospodina zástupů ke mně, řkoucí: ¹⁹ Takto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého měsíce, a půst pátého, a půst sedmého, a půst desátého obrátí se domu Judskému v radost a veselí, i v slavnosti rozkošné, ale pravdu a pokoj milujte. ²⁰ Takto praví Hospodin zástupů: Ještět budou přicházeti národové a obyvatelé měst mnohých, ²¹ Přicházeti budou, pravím, obyvatelé jednoho k druhému, řkouce: Podmež s ochotností kořiti se tváři Hospodinově, a hledati Hospodina zástupů. Půjdu i já. ²² A tak přijdou lidé mnozí a národové nesčíslní, aby hledali Hospodina zástupů v Jeruzalémě, a kořili se tváři Hospodinově. ²³ Takto praví Hospodin zástupů: V těch dnech chopí se deset mužů ze

všech jazyků těch národů, chopí se, pravím, podolka jednoho Žida, řkouce: Půjďme s vámi; nebo slyšíme, že jest Bůh s vámi.

9

¹ Břímě slova Hospodinova proti zemi, kteráž jest v vůkolí tvém, a Damašek bude odpočinutí jeho. Nebo k Hospodinu zřetel člověka i všech pokolení Izraelských. ² Ano i do Emat dosáhne, do Týru i Sidonu, ačkoli jest moudrý velmi. ³ Vystavěltě sobě Týrus pevnost, a nashromáždil stříbra jako prachu, a ryzího zlata jako bláta na ulicích. ⁴ Aj, Pán vyžene jej, a vrazí do moře sílu jeho, i on od ohně sežrán bude. ⁵ Vida to Aškalon, báti se bude, i Gáza velikou bolest míti bude, též i Akaron, proto že jej zahanbilo očekávání jeho. I zahyne král z Gázy, a Aškalon neosedí. ⁶ A bude bydliti pankhart v Azotu, a tak vypléním pýchu Filistinských. ⁷ Když pak odejmu vraždu jednoho každého od úst jeho, a ohavnosti jeho od zubů jeho, připojen bude také i on Bohu našemu, aby byl jako vývoda v Judstvu, a Akaron jako Jebuzejský. ⁸ A položím se vojensky u domu svého pro vojsko a pro ty, kteříž tam i zase jdou; aniž půjde skrze ně více násilník, proto že se tak nyní vidí očím mým. ⁹ Plésej velice, dcerko Sionská, prokřikuj, dcerko Jeruzalémská. Aj, král tvůj přijde tobě spravedlivý a spasení plný, chudý a sedící na oslu, totiž na oslátku mladém. ¹⁰ Nebo vypléním vozy z Efraima a koně z Jeruzaléma, a vypléněna budou lučiště válečná;

nadto rozhlásí pokoj národům, a panování jeho od moře až k moři, a od řeky až do končin země.

¹¹ Anobrž ty, pro krev smlouvy své vypustil jsem vězně tvé z jámy, v níž není žádné vody.

¹² Navrať se k ohradě, ó věžňové v naději postavení. A tak v ten den, jakžt' oznamuji,

dvojnásobně nahradím tobě, ¹³ Když sobě napnu Judu a lučičtě naplním Efraimem, a vzbudím syny tvé, ó Sione, proti synům tvým, ó Javane, a nastrojím tě jako meč udatného. ¹⁴ Nebo

Hospodin proti nim se ukáže, a vynikne jako blesk střela jeho. Panovník, pravím, Hospodin trubou troubiti bude, a poběře se s vichřicemi poledními. ¹⁵ Hospodin zástupů chrániti bude

lidu svého, aby zmocní se kamením z praku, jedli a pili, prokřikující jako od vína, a naplní jakož číši tak i rohy oltáře. ¹⁶ A tak je vysvobodí

v ten den Hospodin Bůh jejich, jakožto stádce lid svůj, a vystaveno bude kamení pěkně tesané místo korouhví v zemi jeho. ¹⁷ Nebo aj, jaké blahoslavenství jeho, a jak veliká okrasa jeho!

Obilé mládence a mest panny učiní mluvné.

10

¹ Žádejte od Hospodina deště v čas příhodný, i způsobí Hospodin pršku, a dá vám déšť hojný, a každému bylinu na poli. ² Nebo obrazové

mluví marnost, a věštcí prorokují faleš, a sny marné mluví, marností potěšují. Protož šli jako stádo, ztrestáni jsou, proto že žádného nebylo pastýře. ³ Proti pastýřům takovým zažžen jest

hněv můj, a kozly ty trestati budu, ale stádo své,

dům Judský, navštíví Hospodin zástupů, a učiní je jako koně ozdobného k boji. ⁴ Od něho úhel, od něho hřeb, od něho lučisté válečné, od něho též pojde všeliký úředník. ⁵ A budou podobni rekům, pošlapávajíce do bláta na ulicích v boji, když bojovati budou; nebo Hospodin s nimi, a zahanbí ty, kteříž jedou na koních. ⁶ Posilním zajisté domu Judova, a dům Jozefův vysvobodím, a bezpečně je osadím. Nebo lítost mám nad nimi, i budou, jako bych jich nezahnal; nebo já jsem Hospodin Bůh jejich, a vyslyším je. ⁷ I budou Efraimští jako silný rek, a veseliti se bude srdce jejich jako od vína. I jejich synové vidouce to, rozveselí se, a zpléše srdce jejich v Hospodinu. ⁸ Šeptati jim budu, a tak je shromáždím; nebo je vykoupím, a rozmnožení budou, jakož rozmnožení byli. ⁹ Nadto rozseji je mezi národy, aby na místech dalekých rozpomínali se na mne, a živi jsouce s syny svými, navrátili se. ¹⁰ A tak je zase přivedu z země Egyptské, i z Assyrské shromáždím je, a do země Galád a k Libánu přivedu je, ale nepostačí jim. ¹¹ Protož pro těsnost přejde přes moře, a prorazí na moři vlnobití, i vyschnou všechny hlubiny řeky, budeť snížena i pýcha Assyrie, a berla Egypta odjata bude. ¹² A posilním jich v Hospodinu, aby ve jménu jeho ustavičně chodili, praví Hospodin.

11

¹ Otevři, Libáne, vrata svá, ať zžíře oheň cedry tvé. ² Kvěl jedle, nebo padl cedr, nebo znamenití vyplnění jsou; kvělte dubové Bázanští, nebo

klesl les ohražený. ³ Hlas kvílení pastýřů, proto že popléněno důstojenství jejich; hlas řvání lvů, proto že popléněna pýcha Jordánu. ⁴ Takto praví Hospodin Bůh můj: Pas ovce tyto k zbití oddané, ⁵ Kteříž držitelé jejich mordují, aniž bývají obviňováni, a kdož je prodávají, říkají: Požehnaný Hospodin, že jsme zbohatli, a kteříž je pasou, nemají lítosti nad nimi. ⁶ Protož nebudu míti lítosti více nad obyvateli této země, praví Hospodin, ale aj, já uvedu ty lidi jednoho druhému v ruku, a v ruku krále jejich. I budou potíratí zemi tuto, a nevytrhnu jí z ruky jejich. ⁷ Nebo jsem pásal ovce k zbití oddané, totiž vás chudé toho stáda, a vzav sobě dvě hole, nazval jsem jednu utěšením, a druhou jsem nazval svazujících. A pásal jsem, pravím, ty ovce, ⁸ A zahladil jsem tři pastýře měsíce jednoho, ale duše má stýskala sobě s nimi, proto že duše jejich nenáviděla mne. ⁹ Pročež řekl jsem: Nebudu vás pásti. Kteráž umříti má, nechť umře, a kteráž má vyhlazena býti, nechť jest vyhlazena, a jiné nechažť jedí maso jedna druhé. ¹⁰ Protož vzav hůl svou utěšení, posekal jsem ji, zrušiv smlouvu svou, kterouž jsem učinil se vším tím lidem. ¹¹ A v ten den, když zrušena byla, právě poznali chudí toho stáda, kteříž na mne pozor měli, že řeč Hospodinova jest. ¹² Nebo jsem řekl jim: Jestliže se vám vidí, dejte mzdu mou; pakli nic, nechte tak. I odvážili mzdu mou třidceti stříbrných. ¹³ I řekl mi Hospodin: Povrz je před hrnčíře. Znameníť mzda, kterouž jsem tak draze šacován od nich. A tak vzav třidceti

stříbrných, uvrhl jsem je v domě Hospodinově před hrncíře. ¹⁴ Potom posekal jsem hůl svou druhou svazujících, zrušiv bratrství mezi Judou a mezi Izraelem. ¹⁵ I řekl mi Hospodin: Vezmi sobě ještě oruží pastýře bláznivého. ¹⁶ Nebo aj, já vzbudím pastýře v této zemi. Pobloudilých nebude navštěvovati, ani jehňátka hledati, ani což polámaného jest, léčiti, ani toho, což se zastavuje, nositi, ale maso toho, což tučnějšího jest, jísti bude, a kopyta jejich poláme. ¹⁷ Běda pastýři tomu ničemnému, kterýž opouští stádo. Meč na rameno jeho a na oko pravé jeho, rámě jeho docela uschne, a oko pravé jeho naprosto zatmí se.

12

¹ Břímě slova Hospodinova příčinou Izraele. Praví Hospodin, kterýž roztáhl nebesa, a založil zemi, a sformoval ducha člověka, kterýž jest v něm: ² Aj, já postavím Jeruzalém jako číši, kteráž ku potáčení přivede všechny národy vůkol, kteříž budou proti Judovi v obležení, i proti Jeruzalému. ³ Nýbrž stane se v ten den, že položím Jeruzalém jako kámen přetěžký všechněm národům, ježž kdožkoli zdvihati budou, velmi se urazí, byť se pak shromáždili proti němu všickni národové země. ⁴ V ten den, praví Hospodin, raním všelikého koně strnutím, a jezdce jeho zblázněním, ale na dům Judský otevru oči své, a všechny koně národů raním slepotou. ⁵ I dějí vůdcové Judští v srdci svém: Mámeť sílu, i obyvatelé Jeruzalémští, v

Hospodinu zástupů, Bohu svém. ⁶ V ten den učiním vůdce Judské podobné ohni zanícenému mezi dřívím, a pochodni hořící mezi snopy, i zžije na pravo i na levo všechny národy vůkol, a ostojí Jeruzalém ještě na místě svém v Jeruzalémě. ⁷ Zachová Hospodin i stánky Judské prvé, aby se nevelebila ozdoba domu Davidova a ozdoba, přebývajících v Jeruzalémě nad Judu. ⁸ V ten den chrániti bude Hospodin obyvatelů Jeruzalémských, a bude nejnestatečnější z nich v ten den podobný Davidovi, a dům Davidův podobný bohům, podobný andělu Hospodinovu před nimi. ⁹ Nebo stane se v ten den, že shledám všechny národy, kteříž přitáhnou proti Jeruzalému, abych je zahladil. ¹⁰ A vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kteréhož jsou bodli, a kvíliti budou nad ním jako kvílením nad jednorozeným; hořce, pravím, plakati budou nad ním, jako hořce plačí nad prvorozeným. ¹¹ V ten den bude veliké kvílení v Jeruzalémě, jako kvílení v Adadremmon na poli Mageddo. ¹² Nebo kvíliti bude země, každá čeled obzvláště, čeled domu Davidova obzvláště, a ženy jejich obzvláště, čeled domu Nátanova obzvláště, a ženy jejich obzvláště, ¹³ Čeled domu Léví obzvláště, a ženy jejich obzvláště, čeled Semei obzvláště, a ženy jejich obzvláště, ¹⁴ I všechny čeledi jiné, každá čeled obzvláště, a ženy jejich obzvláště.

13

¹ V ten den bude studnice otevřená domu Davidovu a obyvatelům Jeruzalémským, k obmytí hřícha i nečistoty. ² Stane se také v ten den, praví Hospodin zástupů, že vyhladím jména modl z země, tak že nebudou připomínány více, nýbrž také i ty proroky a ducha nečistoty vyprázdním z země. ³ I stane se, prorokoval-li by někdo více, že jemu řeknou otec jeho a matka jeho, kteříž jej zplodili: Nebudeš živ, proto že jsi lež mluvil ve jménu Hospodinovu. I probodnou jej otec jeho a matka jeho, kteříž jej zplodili, že prorokoval. ⁴ A tak stane se v ten den, že se budou styděti proroci ti, každý za vidění své, když by prorokovali, aniž oblekou sukně z srstí, aby klamali. ⁵ Ale dí každý: Nejsem já prorok. Muž, kterýž zemi dělá, jsem já; nebo mne učil tomu člověk od dětinství mého. ⁶ A dí-li kdo jemu: Jaké to máš rány na ruku svých? I odpoví: Jimiž jsem zbit v domě těch, kteříž mne milují. ⁷ Ó meči, procíť na pastýře mého, a na muže bližního mého, praví Hospodin zástupů. Bí pastýře, a rozprchnou se ovce, ale zase obrátím ruku svou k maličkým. ⁸ Nebo stane se po vši zemi této, praví Hospodin, že dvě částky vyhlazeny budou v ní a zemrou, a třetí v ní zanechána bude. ⁹ A i tu třetí uvedu do ohně, a přeženu je, jako se přehání stříbro, a zprubuji je, jako prubováno bývá zlato. Každý vzývati bude jméno mé, a já vyslyším jej. Řeknu: Lid můj jest: a on dí: Hospodin jest Bůh můj.

14

¹ Aj, den Hospodinův přichází, a rozděleny budou kořisti tvé u prostřed tebe. ² Nebo shromáždím všechny národy proti Jeruzalému k boji, i bude dobyto město, a domové zloupění, a ženy zhanobeny budou. A když vyjde díl města v zajetí, ostatek lidu nebude vyhlazeno z města. ³ Nebo Hospodin vytáhna, bude bojovati proti těm národům, jakž bojuje v den potýkání. ⁴ I stanou nohy jeho v ten den na hoře Olivetské, kteráž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora Olivetská napoly k východu a k západu údolím velmi velikým, a odstoupí díl té hory na půlnoci, a díl její na poledne. ⁵ I budete utíkati před údolím hor; nebo dosáhne údolí hor až k Azal. Budete, pravím, utíkati, jako jste utíkali před země třesením za dnů Uziáše krále Judského, když přijde Hospodin Bůh můj, a všickni svatí s ním. ⁶ I stane se v ten den, že nebude světla drahého, ani tmy husté. ⁷ A tak bude den jeden, kterýž jest znám Hospodinu, aniž bude den, ani noc; a však stane se, že v čas večera bude světlo. ⁸ Stane se také v ten den, že vycházeti budou vody živé z Jeruzaléma, díl jich k moři východnímu, a díl jich k moři nejdalšímu. V létě i v zimě bude. ⁹ A bude Hospodin králem nade vsí zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno jeho jedno. ¹⁰ A učiněna bude všechna tato země jako rovina od Gaba k Remmon na polední straně Jeruzalému, kterýž vyvýšen jsa, státi bude na místě svém, od brány Beniaminovy až k místu brány první,

a až k bráně úhlové, a od věže Chananeel až k presu královskému. ¹¹ A budou bydliti v něm, a nebude více v prokletí; město Jeruzalém zajisté bezpečně seděti bude. ¹² Tato pak bude rána, kterouž raní Hospodin všechny národy, kteříž by bojovali proti Jeruzalému: Usuší tělo jednoho každého, stojícího na nohách svých, a oči jednoho každého usvadnou v děrách svých, a jazyk jednoho každého usvadne v ústech jejich. ¹³ I stane se v ten den, že bude znepokojení Hospodinovo veliké mezi nimi, tak že uchopí jeden druhého ruku, a vztažena bude ruka jednoho na ruku druhého. ¹⁴ Také i ty, Judo, bojovati budeš v Jeruzalémě, a shromážděno bude zboží všech národů vůkol, zlato a stříbro, i roucha velmi mnoho. ¹⁵ A podobná bude rána koní, mezků, velbloudů a oslů i všech hovad, kteráž budou v tom ležení, podobná ráně té. ¹⁶ I stane se, že kdožkoli pozůstane ze všech národů, kteříž by přitáhli proti Jeruzalému, přicházeti budou z rok do roka klaněti se králi Hospodinu zástupů a slaviti slavnost stánků. ¹⁷ I stane se, kdo z čeledi země nebude přicházeti do Jeruzaléma klaněti se králi Hospodinu zástupů, že nebude na ně pršeti déšť. ¹⁸ A jestliže čeled Egyptská nevstoupí, ani přijde, jakkoli na ně nepršívá, přijde však táž rána, kterouž raní Hospodin národy, kteříž by nepřicházeli k slavení slavnosti stánků. ¹⁹ Tať bude pokuta pro hřích Egyptských a pokuta pro hřích všech národů, kteříž by nechodili k slavení slavnosti stánků. ²⁰ V ten den bude na zvoncích koňských: Svatost Hospodinu;

a bude hrnců v domě Hospodinově jako číší před oltářem. ²¹ Nýbrž bude všeliký hrnec v Jeruzalémě a v Judstvu svatost Hospodinu zástupů; a přicházejíce všickni, kteříž obětovati mají, budou je bráti a vařiti v nich. Aniž bude Kananejský více v domě Hospodina zástupů v ten den.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900